

Sygn. akt IV KO 61/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M.K.**

podejrzanej z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 czerwca 2017 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w K. zawartego w postanowieniu z dnia 5 czerwca 2017

r., sygn. akt XIV Kp .../17/S, o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi

równorzędnemu wniosku Prokuratury Okręgowej w W. o przedłużenie stosowania

wobec podejrzanej środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego

aresztowania,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wniosek Prokuratury Okręgowej w W. o przedłużenie
stosowania wobec podejrzanej M.K. środka zapobiegawczego w
postaci tymczasowego aresztowania przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w W..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2017 r., sygn. akt XIV Kp .../17/S, Sąd Rejonowy w K. w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu wniosku Prokuratury Okręgowej w W. z dnia 31 maja 2017 r., sygn. akt PO I Ds.2017, o przedłużenie stosowania wobec M. – K., podejrzanej o czyny z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in., środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania do dnia 12 września 2017 r. Uzasadniając wniosek wskazano, że podejrzana pełniła funkcję

tłumacza w postępowaniach prowadzonych przed Sądem Okręgowym w K., a zarzucono jej m.in. powoływanie się na wpływy w tym Sądzie, w związku z czym w toku dalszego postępowania przygotowawczego prokurator przewiduje dokonanie szeregu czynności polegających na przesłuchaniu sędziów i to orzekających w sprawach karnych, pracownika sekretariatu wskazanego wyżej Sądu i asystenta sędziego. Taka konfiguracja osobowa może, zdaniem sądu wnioskującego o przekazanie, rodzić realne przekonanie o braku obiektywizmu po stronie sędziów sądu właściwego miejscowo przy rozstrzyganiu w przedmiocie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu wnioskowi Prokuratury Okręgowej w W. o dalsze stosowanie wobec M. – K. tymczasowego aresztowania jest zasadny.

Podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w K., że charakter przedstawionych podejrzaną zarzutów oraz konieczność przeprowadzenia dalszych czynności procesowych z osobami ze środowiska prawniczego w K., w tym sędziami orzekającymi w sprawach karnych, może w opinii społecznej wzbudzić wprawdzie bez wątpienia mylne, ale ze wszech miar realne przekonanie, o rozpoznaniu tej sprawy w sposób nieobiektywny. Obliguje to do sięgnięcia po wyjątkową instytucję o jakiej mowa w art. 37 k.p.k., bowiem w realiach niniejszej sprawy jej pozostawienie we właściwości sądu okręgu krakowskiego stanowiłoby zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości jakim jest potrzeba ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie i bezstronności sądu rozpoznającego wniosek prokuratora.

Uwzględniając fakt, że podejrzana jest osadzona w Areszcie Śledczym w W., a postanowienie o jej tymczasowym aresztowaniu wydawał już Sąd Rejonowy w W., ten właśnie Sąd wskazano jako właściwy do procedowania w niniejszej sprawie.

Uwzględniając całokształt przeprowadzonych wyżej rozważań postanowiono jak na wstępie.

kc